

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 86 0 К 004881 12 Квлз
Бања Лука, 16.7.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Горане Микеш, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђеног М. Т., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из чл. 410. ст. 3. у вези са ст. 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца И. А., адвоката из М., поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Добоју бр. 86 0 К 004881 11 Кжк од 28.11.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.7.2012. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју бр. 86 0 К 004881 11 Кжк од 28.11.2011. године, оптужени М. Т. је оглашен кривим због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из чл. 410. ст. 3. у вези са ст. 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора од десет мјесеци.

Против ове пресуде бранилац осуђеног је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначе и осуђеном изрекне казна затвора од три мјесеца или мања казна или да се пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је писменим поднеском предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Супротно тврдњама које се у захтјеву износе без одређеног указивања у чему је повреда кривичног закона, а у чему повреда права на одбрану, овај суд налази да ове повреде нису учињене.

У захтјеву се наводи да је окружни тужилац на претресу пред другостепеним судом измијенио оптужницу тако што је остао код првобитно поднесене оптужнице којом се оптуженом ставља на терет кршење бланкетне норме из чл. 39. ст. 2. ЗООБСБиХ, а да је суд оптуженог огласио кривим за кршење бланкетне норме из чл. 43. ст. 1., ЗООБСБиХ. Овакав поступак другостепеног суда се не може сматрати повредом кривичног закона, али ни повредом права на одбрану. У конкретном случају приговор би се могао разматрати у оквиру погрешно утврђеног чињеничног стања или евентуално прекорачења оптужбе, што би у случају да се утврди представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 311. ст. 1 тач. и) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС). Међутим, ова повреда није основ за подношење захтјева за заштиту законитости по одредбама чл. 350. ст. 1. ЗКП РС, јер се не ради о повреди права на одбрану нити повреди кривичног закона.

У овај оквир спада и приговор да је оптуженом изречена строжа казна од оне у првостепеној пресуди, а да за то није било услова јер жалба тужиоца приликом укидања те пресуде није уважена, па све што је речено у претходном дијелу пресуде односи се и на овај приговор. Али без обзира на то потребно је указати да је тужилац на првостепену пресуду изјавио жалбу због одлуке о казни, која није била разматрана јер је пресуда укинута уважавањем жалбе браниоца, па оптуженог не штити забрана строжег кажњавања код доношења нове пресуде на претресу пред другостепеним судом.

Због наведених разлога Врховни суд је и одлучио да захтјев за заштиту законитости одбије у смислу одредбе чл. 355. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић